

[Jens Thomsen.]

efter min Mening ikke nøjes med at afvise vort Forslag med nogle overlegne Bemærkninger; det forekommer mig, at det maa være Ministerens Pligt enten at stille Ændringsforslag, der kan forbedre vort Lovforslag, eller fremsætte et andet Lovforslag, som er bedre og kan gennemføre en virkelig fornuftig Rentesenkning. Jeg vil gerne spørge Ministeren, om han ikke over for Vælgerne føler en Forpligtelse til at gennemføre en Rentesenkning i Henhold til de mange Løfter, han ved forskellige Lejligheder har givet Vælgerne.

Forud for sidste Valg talte de Radikales Kandidat i Herning-Kredsen næsten udelukkende om Rentesenkning. Han sagde: De andre Partier taler ogsaa om, at de er villige til at gaa med til en Rentesenkning, men I skal ikke tro paa dem; hvis I vil have en Rentesenkning, maa I stemme enten paa de Radikale eller paa Socialdemokraterne. Hvis I gør det, faar I en Rentesenkning, men ellers faar I det ikke. Jeg har for øvrigt truffet ham siden den Tid, og han lægger heller ikke Skjul paa sin store Skuffelse, da han saa, at vi forelagde konkrete Forslag, men at Indenrigsministeren gennemførte en Rentestigning i Stedet for den Rentesenkning, han havde lovet Vælgerne. Nu har vi forelagt et konkret Forslag, og jeg synes, Ministeren maa have Pligt til at gennemføre noget, der ikke er daarligere end dette. Det er ganske nødvendigt, at han over for Vælgerne beviser Ærligheden af sin Tale om Rentesenkning ved at gøre noget effektivt med Hensyn til dette Spørgsmaal. 3 pCt. for 1ste Prioritet, som vort Forslag forudsætter og tilsigter, staar vist ret godt i Forhold til Nationalbankens nuværende Diskonto paa 4 pCt. Forholdet er jo ikke det, at almindelige Mennesker kan gaa hen i Nationalbanken og faa en Veksel diskonteret til 4 pCt., de bliver henvist til de almindelige Banker, hvor de maa give 6 à 7 pCt. Men efter mit Kendskab er det virkelige Forhold, at mange Firmaer kan faa deres Veksler diskonteret i Nationalbanken til 4 pCt., og jeg vil gerne benytte Lejligheden til at rette det bestemte Spørgsmaal til Indenrigsministeren, om det ikke er rigtigt, at mange Firmaer for Tiden faar deres Veksler diskonteret i Nationalbanken til 4 pCt., til den gældende Diskonto. Jeg tror, at det er rigtigt, og jeg haaber, at Indenrigsministeren vil bekræfte det. Men hvis det er rigtigt, at der kan diskonteres Veksler i Nationalbanken til 4 pCt., maa man saa ikke indrømme, at 3 pCt.

for den allerfineste Sikkerhed; der kan stilles, den danske Jord, er en rimelig Forrentning?

Ordføreren for Forslagsstillerne (Valdemar Thomsen): Det ærede Medlem Hr. Smørum erklærede, at han ikke var i Stand til at overse Forslaget. Det er jo muligt, men jeg synes ikke, det skulde være afgørende for Forslagets Skæbne, at det ærede Medlem ikke er i Stand til det.

Det ærede Medlem hæftede sig i øvrigt ved, at Forslaget betød Kreditudvidelse ud over alle Grænser, nøjagtig det samme, som Indenrigsministeren havde sagt, endskønt jeg lige havde forklaret, at det ikke vilde blive Tilfældet, og det tror jeg nok, de Herrer, naar de ellers vil se Forslagets enkelte Paragraffer efter, maa indrømme.

Med Hensyn til Afsnit III erklærede den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, at man ikke vilde længere end det Forslag, der nu var fremsat forleden. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at Sogneraadene bedre forstod at skønne over de Forhold end Rigsdagen. Det kan jo være meget muligt og meget rimeligt, men saa længe Udgifterne læsses over paa Sogneraadene, har de jo ingen anden Udvej. Det er det, som vi med vort Forslag vil bort fra, idet vi i § 18 stiller Forslag om, at $\frac{5}{6}$ af den Lettelse, som Forslaget skulde betyde, skal bæres af Statskassen. Det ærede Medlem Hr. Smørum vil derfor forstaa, at vi aldeles ikke underkender det gode Arbejde, som udføres i Sogneraadene.

Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen vil erkende, at vi virkelig her staar over for et stort Spørgsmaal, baade med Hensyn til Valuta, Rente og Skatter. Det var meget interessant at høre det ærede Medlem gøre Rede for, hvad et Møntfald betød. Det ærede Medlem gik tilbage i Tiden og fastslog, at et Møntfald betød Nedsættelse af Udgifterne til Gavn for hele Erhvervslivet, det betød en Lettelse, det betød Beskæftigelse, og det var ikke Uret mod nogen. Det var forsvarligt og nyttigt at foretage den Foranstaltning, som vi gjorde i 1933, men, føjede det ærede Medlem til desværre, Udgiftsniveauet steg. Og det er jo rigtigt. I 1933 blev der gennemført en Kronesenkning, og siden er Udgiftsniveauet steget, men er der nogen, der vil holde paa, at Udgiftsniveauet ikke var steget uden Kronesenkningen? Det er der næppe.

Saa kom det ærede Medlem til Spørgsmaalet: Situationen, som vi befinder os i nu. Det ærede Medlem indrømmede, at